

[Svend Heiselberg]

væsenet og skattevæsenet med til disse ordninger, dette til trods for, at mange private har været villige til at afskrive store beløb.

Der er stadig mange virksomheder, der er i vanskeligheder, og det er mit indtryk, at ministeren må pålægge embedsmændene at udvise større smidighed.

Tidligere skatteministres laden stå til er skyld i, at embedsmændene gør, som det passer dem.

Besvarelse (25/4 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Vedrørende toldvæsenets praksis har direktoratet for toldvæsenet oplyst, at man ikke er i besiddelse af statistisk materiale til belysning af antallet af de akkordordninger, som toldvæsenet har afslået at medvirke til. Man har heller ikke materiale til at belyse, hvorledes et afslag på tiltrædelse af en akkordordning virker, idet toldvæsenet ikke statistisk følger udviklingen i den pågældende virksomhed efter et forgæves forsøg på at etablere en akkordordning.

Derimod kan det oplyses, at toldvæsenet inden for de sidste 3 år har tiltrådt følgende antal akkordordninger.

	Antal	
1980) Frivillige akkorder	16	
Tvangsakkorder	17	33
1981) Frivillige akkorder	69	
Tvangsakkorder	41	110
1982) Frivillige akkorder	188	
Tvangsakkorder	81	269
I alt		412

Statsskattedirektoratet har oplyst, at der er foretaget en gennemgang af 150 sager, der udgør hovedparten af de anmodninger om deltagelse i tvangsakkorder og frivillige ordninger, som statsskattedirektoratet modtog i første halvår af 1982. I 37 pct. af tilfældene tiltrådte direktoratet, i 27 pct. af tilfældene undlod direktoratet at afgive stemme, og i 36 pct. af tilfældene afviste direktoratet at deltage.

Statsskattedirektoratets holdning i de tilfælde, hvor skattemyndighederne har undladt at stemme, er udtryk for, at statsskattedirek-

toratet stiller sig positivt over for ordningen, men ikke ønsker at tvinge de private kreditorer ind i en tvangsakkord, såfremt ordningen kan gennemføres alene på grundlag af de private kreditorets tilslutning.

I de tilfælde, hvor statsskattedirektoratet og tolddirektoratet afviste at deltage i en akkordordning, var årsagerne normalt,

at den tilbudte dividende var betydelig lavere end den dividende, der kunne udregnes på grundlag af akkordstatus,

at der trods opfordring ikke blev indsendt regnskabsmateriale m.v., og/eller

at der forelå betydelig tvivl med hensyn til mulighederne for at opfylde akkorden.

I de tilfælde, hvor direktoraterne tiltrådte en akkordordning, har man bl.a. lagt vægt på, at forslaget opfyldte konkurslovens regler, samt at budgetterne viste, at virksomheden kunne fortsætte uden på ny at bringe sig i restance. Likviditetsbudget skal endvidere have dokumenteret, at de eventuelle udlodningstidspunkter ville kunne overholdes.

Spm. nr. S 1032

Til *indenrigsministeren* (15/4 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Agter ministeren som et godt sparefor-slag, der ikke nedlægger sygehuse, at foreslå kommunerne at følge intentionerne i den nye vandforsyningslov, i stedet for at disse, som det hidtil har været tilfældet i mange kommuner, følger den gamle lov om kommunal overtagelse af vandforsyning i Danmark?«

Begrundelse

F.eks. viser et studium af vandplanen i Saksøbing kommune, at man dér fortsætter efter de intentioner, der lå i den gamle lov, hvilket medfører et kommunalt misbrug af skatteyderkroner, som både er i direkte strid med den nugældende vandforsyningslovs hensigter og samtidig er direkte imod indenrigsministerens ønske om tilbageholdenhed med hensyn til udgiftsstigninger i kommunerne.

Besvarelse (22/4 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):